

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/147/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417215856
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4417215856.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcu: S. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom P.-I., B. A. XXXXX/XXD, zastúpený JUDr. Dušanom Daňovým, advokátom, so sídlom v Bratislave, Nám. M. Benku 15, proti žalovanému: R. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom B., O. XXX/X, o zaplatenie 500 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 5. februára 2019 č. k. 16C/138/2017-117 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania (I., II.) **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 500 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Tretím výrokom súd konanie o protinávrhu žalovaného zastavil. Posledným výrokom nepriznal žalobcovi náhradu trov konania. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 451 ods. 1, 2, ako aj § 456 a § 588 Občianskeho zákonníka a vykonaným dokazovaním.

1.1. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žaloba žalobcu je dôvodná. Žalovaný inzeroval predaj motorového vozidla, ktoré v čase inzercie nebolo v jeho vlastníctve, pretože bolo potrebné motorové vozidlo opraviť a dať zaevidovať na dopravnom inšpektoráte. Na inzerát reagoval žalobca, ktorý si motorové vozidlo bol raz obhliadnuť spolu so svedkyňou, kedy zaplatil žalovanému zálohu na rezerváciu motorového vozidla. Následne si to však rozmyslel a vyzýval žalovaného na vrátenie zálohy, pretože si zistil bližšie okolnosti ohľadne motorového vozidla a prestal mať záujem o kúpu inzerovaného vozidla. Súd mal bezpochyby preukázané, že žalobca zálohu vo výške 500 eur žalovanému odovzdal a žalovaný túto skutočnosť nerozporoval a vyplýva to i z predloženého listinného dôkazu, t. j. potvrdenie (č. I. 50). Kúpna zmluva je zmluva, ktorou sa jedna strana (predávajúci) zaväzuje odovzdať druhej strane predmet kúpy a táto strana (kupujúci) sa zaväzuje predmet prijať a zaplatiť kúpnu cenu. Pri kúpnej zmluve sa strany dojednávajú o „tovare proti cene“. Samotná kúpna zmluva je len zaväzujúcim právnym titulom, teda len právnym dôvodom na scudzenie veci. Samotná kúpna zmluva vlastnícke práva sama o sebe neprevádza. K prevodu vlastníckeho práva sa ešte vyžaduje právny spôsob (modus), t. j. odovzdanie veci, ak ide o hnutelnú vec. Kúpna zmluva je dvojstranným právnym úkonom medzi kupujúcim a predávajúcim, z ktorého vznikne záväzkový právny vzťah. Kúpna zmluva vzniká ako akákoľvek iná zmluva. Predovšetkým sa vyžaduje, aby boli prejavy vôle účastníkov kúpnej zmluvy určité a zrozumiteľné. Požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti je potrebné chápať tak, že dojednanie ako o predmete zmluvy, tak o jeho cene, ako aj o právach a povinnostiach účastníkov z nej vyplývajúcich musí byť natoľko zrozumiteľné a jednoznačné, aby nemohlo dôjsť k pochybnostiam, ktoré nemožno odstrániť

ani výkladom. Na vznik kúpnej zmluvy je potrebné, aby sa jeho účastníci dohodli na jej podstatných náležitostiach, ktorými sú predmet kúpy a kúpna cena. Kúpna zmluva vznikne vtedy, ak obsahuje dojednanie o týchto podstatných častiach daného zmluvného typu. Bez dojednania o kúpnej cene nie je kúpna zmluva platne uzavretá. S poukazom na tvrdenia a vyjadrenia strán sporu, súd mal za to, že nedošlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, ani ústnej, pretože v čase obhliadky motorového vozidla nebolo možné jednoznačne definovať predmet kúpy, keďže v tom čase bolo motorové vozidlo nepojazdné, bolo potrebné vykonať jeho opravu, absolvovať kontroly, až následne bolo prepísané na žalovaného a boli mu pridelené evidenčné čísla. Rovnako súd mal za to, že nebola dojednaná ani presne kúpna cena, pretože bolo potrebné vykonať opravu za účelom spojzdenia motorového vozidla a je nepochybné, že konečnú cenu pri prvej obhliadke nebolo možné jednoznačne určiť. Žalobca nepotvrdil, že sa dohodli na kúpnej cene tak, ako uvádzal žalovaný vo výške 12.000 eur a tieto skutočnosti tvrdené žalobcom potvrdila i svedkyňa. V podstate i žalovaný vo svojej záverečnej reči uviedol, že po oprave mohla byť cena motorového vozidla 15.000 - 20.000 eur. Keďže nebolo preukázané uzatvorenie kúpnej zmluvy a nebolo naplnené zákonné ustanovenie týkajúce sa kúpnej zmluvy, je nepochybné, že žalovaný sa na úkor žalobcu obohatil, a preto je povinný bezdôvodné obohatenie vydať. Ostatné tvrdenia žalovaného, že si žalobca objednal kolesá, ktoré zakúpil za kúpnu cenu 1.000 eur, ako aj to, že bol u neho i druhýkrát a núkal mu peniaze vo výške 300 eur, vykonaným dokazovaním preukázané neboli a súd ich vyhodnotil skôr v neprospech žalovaného. Z týchto dôvodov s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

1.2. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal plný úspech, nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcom výroku napadol v zákonnej lehote odvolaním žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že neboli dodržané zásady spravodlivého procesu a zo strany súdu boli hrubo porušené jeho práva. Poukázal na skutočnosť, že žalobca na pojednávaní dňa 05. 02. 2019 predložil 8 kusov fotografií jeho auta, o ktorých tvrdil, že ich vykonal, keď bol u neho po prvýkrát, pričom žalobca, ako aj svedkyňa R. Y. uvádzali, že auto nemalo kapotu, avšak na predložených fotografiách už kapota je. Z uvedeného vyplýva, že tak žalobca, ako aj svedkyňa nevy povedali pravdivo. Poukázal na samotnú žalobu, kde žalobca tvrdí, že mal úprimný záujem o kúpu predmetného motorového vozidla, poskytol mu preto dňa 05. 05. 2017 oproti potvrdeniu zálohu vo výške 500 eur za účelom rezervácie, nie ako uvádzal a klamal na pojednávaní spolu so svedkyňou na opravu auta, pretože oprava auta stála 4.000 eur. V liste zo dňa 24. 05. 2017 však uvádza, že žiada o vrátenie finančnej zálohy na kúpu motorového vozidla Mercedes Benz vo výške 500 eur zaplatenej do vlastných rúk dňa 05. 05. 2017. Tu už žalobca neuvádza, že finančnú zálohu poskytol na opravu auta, ale na kúpu. Poukázal aj na ďalší list na č. I. 49 - výzva na vrátenie zálohy, ktorú spísal právny zástupca žalobcu a ktorým ho vyzývajú na vrátenie zálohy vo výške 500 eur, ktorú prevzal na základe písomného potvrdenia ako predávajúci dňa 05. 05. 2017. Uvádza sa v ňom ďalej, že jeho klient (žalobca) zistil s najväčšou pravdepodobnosťou, že sa jedná o tzv. skladačku, čo bolo dôvodom odstúpenia od zmluvy, ktoré odstúpenie žalobca zaslal listom zo dňa 01. 06. 2017. Z uvedeného je tiež preukázané, že ústna zmluva bola uzatvorená. Na výzvu súdu žalobca vo svojom vyjadrení dňa 24. 04. 2018 už uvádza nové skutočnosti, pre ktoré došlo k odstúpeniu od zmluvy a to, že nebol majiteľom predmetného vozidla. K uvedenému uviedol, že auto kúpil dňa 01. 03. 2017 a v tento deň aj bolo odhlásené z Dopravného inšpektorátu v Bratislave na jeho osobu a v tento deň sa stal aj majiteľom auta Mercedes Benz 200 CDI. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 24. 04. 2018 priznáva, že bola spísaná aj kúpna zmluva, tak sa pýta, prečo ju nepredložil. Bola spísaná aj zmluva o budúcej kúpnej zmluve, pričom na pojednávaní dňa 03. 12. 2017 sám žalobca uvádza: „Ja som sám navrhol žalovanému, aby sme spísali zmluvu o budúcej kúpnej zmluve....“, na túto skutočnosť zabudol a pri písaní odvolania si na to spomenul.

2.1. Ako v konaní uvádzal, vozidlo predával v havarovanom stave za určenú cenu 8.000 eur, ktorá bola adekvátne k technickému stavu vozidla, keďže bolo havarované. Cena bola pevná, nemenná, v príprave opravy sa cena navyšovala o 4.000 eur, čo spolu predstavovalo 12.000 eur. Predložil fotografie uverejnené v inzerátoch, ktoré dokazujú, že žalobca, ako aj svedkyňa vypočítané v konaní, vedeli, že sa jedná o havarované auto. Keď prišli auto pozrieť, tak ich nemalo čo prekvapiť, že auto nemalo kapotu. Na pojednávaní dňa 03. 12. 2018 aj žalobca uviedol, že medzi nimi vznikla ústna dohoda na sumu 8.000 eur

v hotovosti a 4.000 eur v splátkach. Súd prvej inštancie však uviedol, že žalobca nepotvrdil, že sa dohodli na kúpnej cene, pričom uvedené konštatovanie je v rozpore s výpoveďou žalobcu, ktorý jasne uviedol, že bola medzi nimi dohoda 8.000 eur v hotovosti a 4.000 eur na splátky, aj následne, keď navrhol spísanie zmluvy o budúcej zmluve. Poukázal na rozpis hovorov, z ktorých vyplýva, že dňa 22. 05. 2011 o 9:45 hod. vyzval žalobcu, aby si prišiel prevziať auto. Až následne mu bola zaslaná SMS od žalobcu v čase o 10:23 hod. On bol po infarkte a z týchto dôvodov musel auto predať. Žalobca ho podviedol, pretože on musel minúť všetky svoje úspory na opravu auta podľa dohody. Žalobca spolu so svedkyňou zhodne uvádzali, že na kapote bol nejaký flak, pravdepodobne od antény, ale následne uvádzajú, že auto nemalo kapotu. Z predloženej fotodokumentácie auto kapotu má, ale inej farby, čiernu, ktorá už bola zakúpená na opravu auta. Súd tieto skutočnosti vôbec neriešil a uvedené je jasným dôkazom toho, že žalobca, aj svedkyňa klamali. Navrhol po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie vyzvať žalobcu na predloženie kúpnej zmluvy v zmysle listu zo dňa 24. 04. 2018, ako aj predloženie výpisov telefonických hovorov, aby sa potvrdilo jeho tvrdenie, že mu nedvíhal telefón. Ďalej žiadal vyžiadať od operátora T-Com zaznamenaný pohyb SIM karty jej majiteľa, čiže žalobcu. Vyžiadať od prevádzkovateľa inzertných stránok autobazár.eu a bazoš.sk presné znenie inzerátu. K podanému odvolaniu pripojil fotografie zverejnené v inzeráte na stránke autobazár.eu a na stránke bazoš.sk, ako aj podrobný rozpis hovorov (č. I. 143), osvedčenie o evidencii (č. I. 144).

3. Žalobca sa písomne k podanému odvolaniu žalovaného nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, pričom v zmysle § 379 a § 380 CSP bol viazaný rozsahom podaného odvolania a odvolacími dôvodmi a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania bolo potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť taký vadný postup súdu, ktorý sa prejavuje v zjavnom porušení konventných procesných ustanovení vymykajúcich sa nielen zo zákonného, ale aj z ústavno-právneho rámca a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napríklad o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia na zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom generatio justitiae (odmietnutie spravodlivosti). Pri posudzovaní znemožnenia uskutočňovať strane jej procesné práva je nevyhnutné skúmať intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces a jednotlivé konkrétne porušenia procesných práv je potrebné hodnotiť v kontexte celého súdneho konania, v kontexte dopadu na ďalšie procesné postupy súdu a možnosti strane namietať alebo zvrátiť nesprávny postup súdu (uznesenie NS SR 6Cdo 26/2017 z 31. 10. 2017).

6. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie vecí predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu, t. j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu, aplikoval správnu právnu normu, t. j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval inú normu, obsah správnej právnej normy nesprávne právne interpretoval alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

7. Podľa § 220 odsek 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie a ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, príp. odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

8. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia (§ 220 CSP). Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého súčasťou je aj právo na súdne konanie spĺňajúce garancie spravodlivosti. Toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj vzhľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva. Vyžaduje sa, aby rozhodnutie súdu bolo presvedčivé a obsahoval dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESĽP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Úlohou všeobecných súdov nie je len vyhľadať abstraktné pokyny zakotvené v právnej úprave, ale hľadať ich uplatnenie v konkrétnych prípadoch tak, aby rozhodnutia všeobecných súdov odrážali pravý zmysle nachádzania spravodlivosti. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale aj na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04).

9. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní danej veci sa neriadil vyššie uvedenými zásadami. Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutie súdu bolo zdôvodnené a presvedčivé. Dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nespĺňa uvedené kritériá pre odôvodnenie rozhodnutia v zmysle § 220 CSP, keď prijaté skutkové a právne závery súdu prvej inštancie sú predčasné a nezodpovedajú doposiaľ vykonanému dokazovaniu.

10. V zmysle § 132 odsek 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

11. V zmysle § 191 odsek 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivosť prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

12. Citované zákonné ustanovenia zakotvujú dôkaznú povinnosť účastníkov v sporom konaní, teda povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromaždení dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana sporu, ktorá neoznačí dôkaz potreby na preukázanie svojich tvrdení nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, ale hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyvodil zo záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú povinnosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané v tom zmysle, že ho súd nepovažuje za pravdivé ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie. Hodnotenie dôkazov v zmysle § 191 odsek 1 CSP je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiaca úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Prítom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

Súd prvej inštancie si túto svoju povinnosť nespĺnil, keď vykonané dokazovanie riadne nevyhodnotil, a preto je jeho rozhodnutie sčasti predčasné, ale aj zmatečné, v rozpore s tvrdenými skutočnosťami strán sporu v konaní. Jeho skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, pretože výsledok hodnotených dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP. Dopustil sa nesprávneho skutkového zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Vznikla tu tak situácia, kedy vyvstal logický rozpor v hodnotení dôkazov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, ktoré vyšli najavo, a teda výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 185 až § 212 CSP.

13. Z obsahu spisu nesporne vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáha vydania bezdôvodného obohatenia v sume 500 eur, ktorý nárok odôvodňoval tým, že v máji 2017 prejavil záujem o inzerát na kúpu osobného motorového vozidla Mercedes. Nakoľko mal úprimný záujem o kúpu predmetného vozidla, poskytol žalovanému dňa 05. 05. 2017 oproti potvrdeniu zálohu vo výške 500 eur za účelom rezervácie. Ďalej tvrdil, že následne si predmetné motorové vozidlo prelustroval a zistil, že ide pravdepodobne o tzv. skladačku, ktorým momentom stratil záujem o kúpu. Listom zo dňa 01. 06. 2017 žalovanému oznámil, že odstupuje od záujmu kúpiť predmetné motorové vozidlo a vyzval ho na vrátenie zálohy vo výške 500 eur. Tvrdil, že na jeho výzvy, príp. SMS správy žalovaný nereagoval. Podaním zo dňa 23. 04. 2018, doručeným súdu prvej inštancie dňa 24. 04. 2018, žalobca uviedol ďalšie okolnosti a zotrval na tom, že dňa 01. 06. 2017 odstúpil od predmetnej kúpnej zmluvy z dôvodu, že pri kúpe osobného motorového vozidla Mercedes Benz 212 E 200 CDI mu žalovaný neposkytol úplné informácie o jeho pôvode a technickom stave, čím ho uviedol do omylu, a ak by mal pri ohliadke tieto úplné informácie, nedošlo by z jeho strany k záujmu o kúpu a zloženiu zálohy vo výške 500 eur. Na pojednávaní dňa 03. 12. 2018 žalobca tvrdil, že prišiel za žalovaným na základe inzerátu si prehliaďnúť motorové vozidlo, ktoré videl rozobraté a žalovaný vymámil od neho 500 eur hlavne na opravu auta. Na kapote auta si všimol fľak, myslel si, že je to od antény taxi služby. Následne, po návrate do Bratislavy si auto preveril v servise Mercedesu a zistil, že sa jedná o motorové vozidlo, ktoré patrilo taxislužbe p. Z., ktorého osobne poznal. I preto, že auto videl u predávajúceho rozobraté a mali byť do neho použité súčiastky z Poľska, sa rozhodol, že toto auto nechce. Následne volal žalovanému, že nemá záujem o auto a trvá na tom, aby mu vrátil zálohu. Kontaktoval ho telefonicky, ako aj predloženými SMS správami. Z potvrdenia zo dňa 05. 05. 2017, na základe ktorého žalovaný prevzal od neho zálohu 500 eur za motorové vozidlo, vyplýva, že táto suma mala byť použitá na spojzdenie auta, pretože mu žalovaný povedal, že ide do Poľska nakúpiť súčiastky. Medzi nimi bola ústna dohoda na sumu 8.000 eur v hotovosti a 4.000 eur v splátkach po 400 eur, ktorá mala predstavovať kúpnu cenu motorového vozidla, kedy sa to auto spojzdnilo, čo bola teória. Poprel, že by si u žalovaného objednával kolesá. Na pojednávaní dňa 05. 02. 2019 žalobca predložil súdu fotodokumentáciu motorového vozidla v počte 8 kusov, pričom zdôraznil, že u žalovaného bol iba jedenkrát, ako to uviedol vo svojich výpovediach.

14. Žalovaný v podanom odpore voči vydanému platobnému rozkazu sa bránil tým, že predmetné motorové vozidlo sa ponúkol prediť, pretože dňa 3. apríla 2017 mu vznikol vážny zdravotný problém (mal infarkt). Žalobca ako prvý z viacerých záujemcov prišiel ohliadnúť motorové vozidlo aj s priateľkou. Po dôkladnej ohliadke sa rozhodol pre kúpu auta. Dohodnutá cena za havarované vozidlo bola 8.000 eur. Po vzájomnej dohode ho žalobca požiadal, či by bolo možné auto aj opraviť. Oslovil preto svojich známych a dohodli sa na oprave za 4.000 eur, spolu teda cena stúpila na 12.000 eur. Ako súhlas s dohodou zložil žalobca zálohu na opravu a následne kúpu motorového vozidla sumu 500 eur. Auto bolo opravené cca za 14 dní, pričom objednal na vozidlo aj druhé kolesá, pretože tie pôvodné sa žalobcovi nepáčili. Po výzve na prevzatie auta zistil, že žalobca nemá celú dohodnutú finančnú čiastku, mal len 8.000 eur a zostávajúcich 4.000 eur chcel splácať po 500 eur. Splátky sa mali hradíť z nájomného žalobcu, ktorý má v obci Maňa nehnuteľnosť. Súhlasil s touto možnosťou len za podmienky, že auto až do splatenia sumy ostane jeho majetkom. Žalobca trval na prepise auta na svoju osobu, a to bol dôvod, prečo neprišlo k predaju auta. Rozišli sa s tým, že keď žalobca pripraví požadovanú finančnú čiastku, auto si môže prevziať. Auto stále rezervuje a bude žiadať refundáciu za finančnú stratu, ktorá mu vznikla tým, že auto na základe rezervácie žalobcom nemohol prediť.

14.1. Žalovaný na pojednávaní dňa 03. 12. 2018 tvrdil, že auto kúpil od spoločnosti Taxi, tak ako je to uvedené v technickom preukaze. Dňa 03. 04. 2017 mal infarkt, preto sa rozhodol dať inzerát a prediť motorové vozidlo v havarovanom stave za 8.000 eur. Na základe inzerátu sa ozval žalobca, ktorý si prišiel auto prezrieť aj s nejakou pani Monikou. Žalobca si prišiel pozrieť motorové vozidlo a následne uviedol, že ak mu auto opraví do 14 dní, auto si zoberie. Dohodli sa na kúpnej cene auta 8.000 eur v hotovosti a 4.000 eur v splátkach po 500 eur s tým, že 400 eur mu budú posielat' nájomcovia z Mani a 100 eur žalobca. Suma 8.000 eur bola cena auta v havarovanom stave a 4.000 eur mala stáť cena opravy a ostatné poplatky. Žalobca si bol auto prezrieť pravdepodobne v sobotu a následne aj v stredu, ako sa auto opravuje a dával mu zálohu 300 eur, ktorú však neprebral. Následne bol so žalobcom v kontakte, a keď auto bolo opravené, vyzval ho telefonicky, že si ho môže prevziať. Podľa jeho názoru, žalobca odstúpil od zmluvy až po tom, ako mu oznámil, že auto je opravené a môže si ho prevziať a problém videl v tom, že mu vedel vyplatiť sumu 8.000 eur, pričom zvyšok ceny chcel splácať v splátkach,

s čím on nesúhlasil. Prvýkrát mu žalobca uviedol, že odstupuje od zmluvy po tom, ako mu oznámil, že neprepíše auto na neho skôr, ako mu vyplatí celú kúpnu cenu.

15. Žalobca zotrval v konaní na tom, že na ohliadke vozidla bol u žalovaného iba jedenkrát a to s vypočutou svedkyňou R. Y.. V priebehu dvoch dní po ohliadke auta telefonoval žalovanému, že nemá o auto záujem. Žiadnu ďalšiu návštevu u žalovaného neabsolvoval. On aj navrhol žalovanému, aby spisali zmluvu o kúpnej zmluve, kde by bola uvedená cena 8.000 eur v hotovosti a 4.000 eur v splátkach tak, že k prepisu motorového vozidla na neho dôjde až po zaplatení poslednej splátky. Určite v žiadnom prípade nechcel prepísať auto na seba pri zložení časti kúpnej ceny v hotovosti. Suma 4.000 eur predstavovala to, že auto malo byť opravené dielmi z Poľska a bol odhováraný od toho, aby takéto auto kupoval.

16. V konaní bola vypočutá svedkyňa Y. R. Y., ktorá uviedla, že spolu so žalobcom v máji 2017 bola pozrieť motorové vozidlo u žalovaného. Prvý dojem z auta ich prekvapil, pretože auto bolo nepojazdné, nemalo kapotu, nebola tam batéria, bolo rozobraté. Následne zistili, že auto bolo používané v taxislužbe. Hovorilo sa o cene auta, že časť sa zaplatí v hotovosti a časť na splátky, presné termíny si nepamätá. Nepamätá si presne ani termín, kedy sa žalobca rozhodol, že nemá záujem o auto, vie, že sa mu so žalovaným nepodarilo spojiť, preto sa rozhodol, že od kúpy odstúpi a chce peniaze naspäť.

17. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku konštatoval, že nedošlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, keď nebolo možné v čase ohliadky jednoznačne definovať predmet kúpy a rovnako súd mal za to, že nebola dojednaná ani presne kúpna cena. Keďže nedošlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, žalovaný sa na úkor žalobcu obohatil a toto obohatenie je povinný žalobcovi vydať.

18. Odvolací súd, vychádzajúc z vyššie uvedeného, dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je predčasné, keď súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol nesprávne skutkové zistenia, chybné hodnotil jednotlivé dôkazy, najmä prednesy strán sporu a tieto nevyhodnotil jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, a preto hodnotenie dôkazov súdu prvej inštancie nezodpovedá ust. § 191 ods. 1 CSP.

19. V konaní vyvstalo niekoľko zásadných rozporov vo výpovediach strán sporu, ktorým súd prvej inštancie nevenoval dostatočnú pozornosť. Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že suma 500 eur predstavuje zálohu za účelom rezervácie a následne tvrdil, že listom zo dňa 01. 06. 2017 odstúpil od záujmu kúpiť motorové vozidlo. O odstúpení od zmluvy predložil žalobca list zo dňa 24. 05. 2017 (č. I. 48), v zmysle ktorého vyplýva, že odstupuje od kúpy motorového vozidla Mercedes Benz 212, vzhľadom na skutočnosť neposkytnutia úplných informácií o technickom stave motorového vozidla a žiada o vrátenie zálohy. Sám žalobca na pojednávaní dňa 03. 12. 2018 uviedol, že bola medzi stranami sporu dohoda na kúpnu sumu 8.000 eur v hotovosti a 4.000 eur v splátkach po 400 eur, ktorá mala predstavovať kúpnu cenu motorového vozidla. Žalovaný vo svojej výpovedi potvrdil dohodu na kúpnej cene auta 8.000 eur v hotovosti a 4.000 eur v splátkach. V podanom odpore (č. I. 25) však žalovaný tvrdil, že po tom, ako vyzval žalobcu na prevzatie si motorového vozidla a žalobca kúpnu cenu vo výške 8.000 eur a zostávajúcich 4.000 eur chcel splácať v splátkach 500 eur mesačne a trval na prepise auta, s čím on nesúhlasil, len za podmienky, že auto až do splatenia dlžnej sumy ostatne jeho majetkom, z tohto dôvodu nedošlo k predaju auta, je v rozpore s výpoveďou žalovaného na pojednávaní dňa 03. 12. 2018. Súd prvej inštancie k týmto významným rozporom nevenoval dostatočnú pozornosť, a preto jeho rozhodnutie je predčasné.

20. V zmysle ust. § 150 ods. 1, 2 CSP strany sporu sú povinné pravdivo a úplne uviesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa strany sporu. Tu je potrebné zvýrazniť odsek 2 citovaného §-u, že na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

20.1. Opätovne sa súd prvej inštancie preto bude zaoberať skutkovými tvrdeniami strán sporu a v prípade rozporov, ako vznikli aj v danej veci, môže požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia. Predovšetkým si ujasní podstatné náležitosti kúpnej zmluvy, posúdi, či k uzatvoreniu kúpnej zmluvy došlo alebo bola uzavretá iba zmluva o budúcej kúpnej zmluve, tak ako to tvrdil žalobca vo svojej výpovedi. Bude sa ďalej zaoberať tým, či suma 500 eur predstavovala rezervačný poplatok, alebo zálohu z kúpnej ceny (časť kúpnej ceny). Iba v prípade, že dospeje k záveru, že medzi stranami sporu došlo k platnému

uzatvorení kúpnej zmluvy, sa bude zaoberať i platnosťou, resp. neplatnosťou odstúpenia od kúpnej zmluvy zo strany žalobcu. Ďalej odstráni aj rozpor v tvrdení žalobcu, ktorý uviedol, že u žalovaného bol ohliadnuť predmetné motorové vozidlo jedenkrát, kedy auto sa nachádzalo v rozobratom stave, pričom v konaní na pojednávaní predložil súdu fotografie motorového vozidla s kapotou a celkovo v opravenom stave.

21. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude preto opätovne vo veci konať, vyhodnotiť jednotlivé dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti podľa svojej úvahy a zároveň sa vyporiada s rozpormi vo výpovediach strán sporu a tieto i náležite vyhodnotí a vo svojom novom rozhodnutí aj presvedčivo odôvodní.

22. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie žalovaného považoval za dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).